

تأثیر تراکم بوته بر صفات مهم زراعی هیبریدهای جدید ذرت دانه‌ای در مقایسه با هیبرید KSC704 در منطقه گرگان

آرمین اکبری نیا^۱، محمد رضا داداشی^{۱*}، حسن مختارپور^۲

۱- گروه کشاورزی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران

۲- مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان، ایران

تاریخ دریافت: ۹۴/۳/۱۲ تاریخ پذیرش: ۹۴/۶/۵

چکیده

به منظور بررسی تأثیر تراکم بوته بر صفات مهم زراعی هیبریدهای جدید ذرت دانه‌ای در مقایسه با هیبرید KSC704، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار در تابستان سال ۱۳۹۳ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گرگان انجام شد. عامل‌های مورد بررسی در این آزمایش شامل ۴ هیبرید ذرت دانه‌ای (KSC703، KSC704، KSC705 و KSC706) و ۳ تراکم بوته (۵۵۰۰۰، ۶۵۰۰۰ و ۷۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار) بودند. جهت رسیدن به تراکم‌های مورد نظر فاصله بوته‌ها روی هر ردیف به ترتیب ۲۰، ۲۴ و ۲۷ سانتی متر در نظر گرفته شد. همچنین برخی از صفات اثر گذار بر عملکرد مانند، طول بلال، وزن هزار دانه، ارتفاع گیاه، عملکرد بلال، عملکرد دانه، تعداد ردیف دانه در بلال، تعداد دانه در بلال و عملکرد کل اندازه گیری گردید. نتایج تجزیه واریانس نشان داد، تأثیر هیبرید و تراکم بوته بر صفات عملکرد و اجزای عملکرد (وزن هزار دانه، عملکرد دانه، عملکرد بلال، طول بلال، ارتفاع گیاه و عملکرد کل) معنی دار شد. با افزایش تراکم کاشت، ارتفاع گیاه افزایش و وزن هزار دانه، عملکرد دانه، عملکرد بلال، طول بلال و عملکرد کل کاهش یافت. هیبرید سینگل کراس KSC703 در تراکم‌های مورد مطالعه نسبت به ارقام دیگر بیشترین طول بلال، ارتفاع گیاه، وزن هزار دانه، عملکرد کل، عملکرد بلال و عملکرد دانه را به خود اختصاص داد و همچنین استفاده از تراکم ۵۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار جهت تولید ذرت دانه‌ای در این تحقیق مناسب و قابل توجیه می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: تراکم کاشت، ذرت، عملکرد، هیبرید

* نگارنده مسئول (mdadashi730@yahoo.com)

همکاران، ۱۳۸۸). افزایش تولید در واحد سطح در راستای خودکفایی و هر چه بیشتر از مهمترین اهداف طرح‌های اجرائی و تحقیقاتی می‌باشد (امام، ۱۳۸۳). اصلاح ذرت جهت افزایش عملکرد دانه، علوفه سیلوبی و مقاومت در برابر آفات و امراض گیاهی بر پایه اصلاح جمعیت‌ها و تولید واریته‌های هیبرید می‌باشد. در این راستا لازم است صفاتی که به طور مستقیم و یا غیر مستقیم روی عملکرد مؤثر هستند، شناسایی گردد و نقش هر یک از این صفات را در عملکرد مشخص نمود (خدابنده، ۱۳۷۴).

Mohseni *et al.* (2008) در بررسی و مقایسه عملکرد دانه هیبریدهای زودرس ذرت در استان مازندران گزارش نمودند که در شرایط آب و هوایی منطقه می‌توان هیبریدهای زودرس را بعد از برداشت گندم به عنوان کشت دوم توصیه نمود. Afsharmanesh (2003) در مقایسه ارقام هیبریدهای دیررس در کشت تابستانه، بیشترین عملکرد ذرت را از ارقام ۷۲۰ و کرج ۷۰۰ گزارش نمود. در آزمایشی مشخص شد که هیبریدهای مورد مقایسه از نظر عملکرد تفاوت معنی داری با هم دارند. با توجه به اینکه این هیبریدها از لحاظ رسیدگی، هیبریدهای دیررس هستند در نتیجه واکنش‌های متفاوتی نسبت به تراکم بوته از خود نشان می‌دهند، بنابراین این‌گونه آزمایشات به منظور معرفی ارقام با عملکرد بالا و کیفیت مطلوب در استان ضرورت داشته است. هدف از این مطالعه شناسایی و معرفی بهترین هیبریدهای دیررس ذرت و انتخاب مناسب‌ترین تراکم بوته برای هیبریدهای جدید دیررس ذرت دانه‌ای جهت کشت در شرایط آب و هوایی منطقه گرگان می‌باشد تا بتواند جایگزین مناسبی برای رقم تجاری هیبرید سینگل کراس ۷۰۴ باشد.

مقدمه

ذرت از خانواده گندمیان (Poaceae) می‌باشد که با نام علمی (*Zea mays*) یکی از غلات گرم‌سیری و متعلق به گیاهان تک لپه می‌باشد. ذرت گیاهی چهار کربنی است که در جهان سومین محصول مهم غذایی بعداز گندم و برنج می‌باشد و غذای اصلی میلیون‌ها انسان است (Shoa hosseini *et al.*, 2010).

غلات، مهم‌ترین گیاهان غذایی کره زمین و تأمین کننده ۷۰ درصد غذای مردم می‌باشند و بطور کلی ۷۵ درصد کل انرژی و نیمی از پروتئین مورد نیاز بشر در حال حاضر از غلات تأمین می‌شود (Emam, 2007). تقریباً تمامی زمین‌های مرغوب و مناسب کشاورزی به خدمت گرفته شده‌اند و زمین‌هایی که کشت و کار نمی‌شوند، اغلب زمین‌های فقیر و کم استعدادی است که گاهی موانع عمدی برای تولید در آن‌ها وجود دارد، به گونه‌ای که تولید در این زمین‌ها اقتصادی نمی‌باشد (Emam & Seghateleslami, 2005). ذرت گیاهی است با بازدهی زیاد و دوره رشد نسبتاً کوتاه که میزان عملکرد دانه آن در واحد سطح نسبت به گیاهان مشابه به مراتب بیشتر بوده و می‌تواند قسمتی از نیاز جامعه بشری را جوابگو باشد. ذرت گیاهی است که به تراکم بوته بسیار حساس می‌باشد و اگر تراکم به کار رفته کم باشد، از عوامل تولید بهره‌برداری بهینه نمی‌شود، از سوی دیگر افزایش بیش از حد تراکم بوته، باعث عقیمی گل‌ها و کاهش عملکرد دانه می‌گردد (Harper, 1983). سایر فراوردهای ذرت نیز می‌توانند به طور مستقیم بخشی از نیازهای غذایی انسان را برآورده نمایند (Salehi, 1383). با توجه به نیاز روزافزون کشور به تأمین مواد غذایی و تولید فراوردهای غذایی، ذرت سهم مهمی در جیره غذایی دارد و یکی از محصولات استراتژیک به شمار می‌آید (طهماسبی و

سطح (۵۵۰۰۰، ۶۵۰۰۰ و ۷۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار) با فاصله ردیف به ترتیب ۲۴، ۲۰ و ۱۷ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. در اواخر خرداد ماه ۱۳۹۳ عملیات شخم و دیسک (دو بار) در زمین اجرا شد. سپس مزرعه به ۳ بلوک (تکرار) و هر بلوک به ۱۲ کرت تقسیم بندی شد. هر کرت شامل ۵ ردیف کشت به طول ۶ متر با فاصله خطوط ۷۵ سانتی‌متری در پانزده تیر ماه کشت شد. عملیات کاشت و همچنین مبارزه با علف‌های هرز به صورت دستی و توسط کارگر انجام شد. برای کاشت حفره‌هایی به عمق ۳-۵ سانتی‌متر در فواصل تعیین شده بر روی خطوط کاشت ایجاد گردید و در هر کپه سه عدد بذر قرار داده شد و پس از رسیدن به مرحله سه برگی بوته‌های اضافی حذف گردیدند و در هر کپه یک بوته باقی ماند و عملیات زراعی نظری آبیاری، کودپاشی، وجین و غیره در همه به صورت یکسان انجام گرفت. صفات مورد اندازه‌گیری گیاه شامل: ارتفاع گیاه، طول بلال، تعداد ردیف دانه در بلال، تعداد دانه در بلال، عملکرد بلال، عملکرد دانه، وزن هزار دانه و عملکرد کل بودند. پس از جمع آوری داده‌ها، تجزیه واریانس داده‌ها از طریق نرم افزار SAS و مقایسه میانگین‌ها از طریق آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد انجام شد.

مواد و روش

این آزمایش در تابستان سال ۱۳۹۳ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گرگان با موقعیت طول جغرافیایی ۵۴ درجه و ۲۵ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۶ درجه و ۵۴ دقیقه شمالی و با ارتفاع ۵ متر از سطح دریا اجرا گردید. طبق آزمایش‌های به عمل آمده بافت خاک مزرعه آزمایشی لوم رسی و هدایت الکتریکی $1/3$ میلی‌موس برساننی متربعد و میانگین بارندگی سالانه ۴۵۰ میلی‌متر محاسبه گردید. به منظور بررسی ویژگی‌های خاک مزرعه، قبل از اجرای آزمایش در خرداد ماه از نقاط مختلف زمین، به صورت تصادفی و از عمق ۰-۳۰ سانتی‌متری نمونه گیری انجام پذیرفت، سپس کلیه نمونه‌های انتخابی به طور یکنواخت مخلوط شدند و در پایان یک نمونه ۱۰۰۰ گرمی انتخاب و به آزمایشگاه ارسال و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آن تعیین گردید (جدول ۱). این پژوهش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار انجام گرفت. در این بررسی از دو عامل هیبرید و تراکم بوته استفاده گردید که عامل اول رقم (هیبرید) در ۴ سطح (سینگل کراس ۷۰۳، ۷۰۵، ۷۰۶، ۷۰۸ و سینگل کراس ۷۰۴ به عنوان شاهد منطقه) و تراکم کاشت به عنوان عامل دوم در ۳

جدول ۱ - خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک محل مورد آزمایش

هدایت الکتریکی dS/m	اسیدیته pH	کربن آلی %	نیتروژن کل %	فسفر ppm	پتاسیم ppm	رس %	لوم %	شن %	بافت
۱/۳	۷/۸	۱/۵	۲۴/۵	۶/۸	۱۵۲	۲۶	۵۸	۱۶	سیلت

نتایج و بحث

طول بلال

بین هیبریدهای مورد بررسی از نظر طول بلال اختلاف معنی داری وجود نداشت. اثر تراکم بوته بر طول بلال در سطح ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲).

یک گروه قرار گرفتند و کمترین میانگین ارتفاع گیاه با میانگین ۲۱۰/۵ سانتی متر متعلق به هیبرید سینگل کراس ۷۰۶ بود (جدول ۳). اثر تراکم بوته بر ارتفاع گیاه در سطح ۵ درصد معنی دار بود (جدول ۲). مقایسه میانگین داده ها بیانگر آن است که بیشترین میانگین ارتفاع گیاه با میانگین ۲۳۲/۵ سانتی متر از تراکم آن با میانگین ۲۱۹/۶ سانتی متر از هکتار و کمترین آن با میانگین ۵۵۰۰۰ هزار بوته در تراکم ۷۵۰۰۰ و ۶۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار (جدول ۳).

(1993) Camper & Genter افزایش تراکم بوته، رقابت جهت دریافت نور بیشتر شده و در نتیجه طول میانگرهای افزایش می یابد، از قطر ساقه کاسته شده و ارتفاع گیاه افزایش می یابد. دلیل دیگری که این امر، افزایش اکسین در ساقه است، چون در تراکم بالاتر نور کمتری جذب شده، تخریب اکسین کمتری رخ می هد و ارتفاع گیاه افزایش می یابد. در صورتی که افزایش ارتفاع گیاه بر اثر افزایش تراکم در واحد سطح با تجمع بیشتر ماده خشک همراه نباشد، این امر به کاهش قطر ساقه منجر شده و شرایط لازم برای بروز ورس در گیاهان را فراهم می آورد. با افزایش تراکم کاشت، ارتفاع بوته به طور معنی داری افزایش می یابد که این فرایند منجر به افزایش وزن خشک ساقه و ارتفاع بوته می گردد (Ayub *et al.*, 2003).

وزن هزار دانه

اثر هیبرید بر وزن هزار دانه در سطح ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲). به طوری که نتایج مقایسه میانگین ها نشان می دهد که بیشترین وزن هزار دانه با میانگین ۳۴۸/۹ گرم مربوط به هیبرید سینگل کراس ۷۰۳ و کمترین میانگین آن با میانگین ۳۰۱/۹ گرم مربوط به هیبرید سینگل کراس ۷۰۵ بود، هر چند از لحاظ آماری اختلاف

مقایسه میانگین داده ها بیانگر آن است که بیشترین طول بلال با میانگین ۳۰/۴ سانتی متر از تراکم ۵۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار به دست آمد و کمترین آن با میانگین ۲۶/۵ سانتی متر متعلق به تراکم ۷۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار بود (جدول ۳). افزایش تراکم بوته تا هنگامی که باعث افزایش عملکرد گردد، موجب کاهش تدریجی اندازه بلال می گردد، زیرا فضای مورد نیاز گیاه به مرور کمتر شده و گیاه میزان مواد غذایی کمتری جذب می نماید و به همان نسبت مواد غذایی کمتری را به بلالها انتقال می دهد که این موضوع باعث تولید بلال های کوچکتر می شود. این نتیجه با گزارشات (1۳۸۹) و نادری Sepehri (1999) که در آن ها با افزایش تراکم از طول بلال کاسته می شد، مطابقت داشت. مختارپور و همکاران (۱۳۸۵) در بررسی اثر تاریخ کاشت و تراکم بوته بر عملکرد بلال ذرت شیرین Sc403 نشان دادند، تراکم بوته میزان تولید بلال، طول بلال و شاخص برداشت را تحت تأثیر قرار داد.

ارتفاع گیاه

اثر هیبرید بر ارتفاع بوته در سطح ۱ درصد معنی دار بود (جدول ۲). به طوری که مقایسه میانگین داده ها نشان می دهد، بیشترین میانگین ارتفاع گیاه با میانگین ۲۳۹/۴ سانتی متر مربوط به هیبرید سینگل کراس ۷۰۳ بود که از لحاظ آماری با هیبرید سینگل کراس ۷۰۴ اختلاف معنی داری نداشت و در

اثر تراکم بوته بر عملکرد دانه در سطح ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). مقایسه میانگین عملکرد دانه تحت تأثیر تراکم بوته نشان می‌دهد که بیشترین میانگین عملکرد دانه با میانگین ۸۲۲۱/۸ کیلوگرم در هکتار از تراکم ۵۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار و کمترین آن با ۵۶۸۸/۶ کیلوگرم در هکتار از تراکم ۷۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار بدست آمد (جدول ۳). ضرایب همبستگی بین صفات مورد بررسی (جدول ۴) نشان می‌دهد که عملکرد دانه همبستگی مثبت و معنی‌دار با عملکرد کل و عملکرد بلال داشت که بیشترین همبستگی مربوط به عملکرد بلال (۰/۹۹***) بود. شکستگی ساقه، ریزش بلال‌ها، بوته‌های بدون بلال، افزایش درصد بلال‌های عقیم و همچنین کاهش اندازه بلال، وزن دانه و تعداد دانه در بلال از دیگر تغییرات مورفولوژیک هستند که در تراکم‌های زیاد در ذرت بروز می‌کنند و ترکیبی از آن‌ها موجب کاهش عملکرد دانه می‌شود (Hashemi-Dezfouli & Herbert, 1992).

عملکرد بلال

تجزیه واریانس تأثیر هیبرید بر عملکرد بلال در سطح ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که بیشترین میانگین عملکرد بلال با میانگین ۱۰۰۸۳ کیلوگرم در هکتار مربوط به سینگل کراس ۷۰۳ بود که از لحاظ آماری با هیبرید سینگل کراس ۷۰۵ اختلاف معنی‌داری نداشت و در یک گروه قرار گرفتند. کمترین عملکرد بلال با میانگین ۶۳۶۰/۶ کیلوگرم در هکتار مربوط به سینگل کراس ۷۰۴ بود. تجزیه واریانس تأثیر تراکم بوته بر عملکرد بلال در سطح ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). میانگین عملکرد بلال تحت تأثیر تراکم بوته نشان می‌دهد که بیشترین میانگین عملکرد بلال با ۱۰۲۷۷/۴ کیلوگرم در هکتار از تراکم ۵۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار و کمترین مقدار

معنی‌داری بین هیبرید سینگل کراس ۷۰۴ و ۷۰۵ و ۷۰۶ وجود داشته و در یک گروه آماری قرار گرفتند (جدول ۳). تأثیر تراکم بوته بر وزن هزار دانه در سطح ۵ درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). میانگین وزن هزار دانه تحت تأثیر تراکم بوته نشان می‌دهد که بیشترین مقدار این صفت با میانگین ۳۲۷۷/۴ گرم از تراکم ۵۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار حاصل گردید که با تراکم ۶۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار اختلاف معنی‌داری نداشت و در یک گروه قرار گرفتند. کمترین میانگین وزن هزار دانه با میانگین ۳۰۷/۴ گرم از تراکم ۷۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار بدست آمد (جدول ۳). هرچه فاصله بین بوته‌ها از یکدیگر زیادتر شود و به عبارتی تراکم گیاهی در واحد سطح کمتر باشد، تجمع مواد فتوسنتری در دانه افزایش می‌یابد (کوچکی و سرمندی، ۱۳۷۵).

در بررسی ضریب همبستگی بین صفات (جدول ۴)، وزن هزار دانه همبستگی مثبت و معنی‌داری با عملکرد بلال و عملکرد دانه نشان داده که در این شرایط بیشترین همبستگی مربوط به عملکرد دانه (۰/۵۸*) بود. به طور کلی تجمع تولیدات فتوسنتری و افزایش وزن هزار دانه، بستگی کامل به سایه انداز گیاهی و تراکم بوته ای دارد (Karik & Ben, 2000).

عملکرد دانه

تأثیر هیبرید بر عملکرد دانه در سطح ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). نتایج جدول ۳ نشان داد که بیشترین میانگین عملکرد دانه با میانگین ۸۰۶۶/۳ کیلوگرم در هکتار از سینگل کراس ۷۰۳ حاصل گردید، هر چند اختلاف معنی‌داری با هیبرید سینگل کراس ۷۰۵ نداشت و در یک گروه آماری قرار گرفتند و کمترین میانگین عملکرد دانه با میانگین ۵۰۸۸/۶ کیلوگرم در هکتار متعلق به سینگل کراس ۷۰۴ بود.

عملکرد و اجزا عملکرد ذرت شیرین در منطقه اصفهان که چهار تراکم کاشت ۵۰۰۰۰، ۷۰۰۰۰، ۹۰۰۰۰ و ۱۱۰۰۰ بوته در هکتار مورد مقایسه قرار گرفتند به این نتیجه رسیدند که با افزایش تراکم، تعداد بلال در بوته، تعداد دانه در بلال و وزن صد دانه کاهش یافتد. عملکرد دانه تر با افزایش تراکم از ۵۰ به ۷۰ هزار بوته در هکتار افزایش و سپس با افزایش بیشتر تراکم کاهش یافت.

نتیجه گیری کلی

نتایج حاصل از تأثیرات تراکم‌های مختلف کاشت و ارقام نشان داد که با افزایش تراکم، طول بلال، عملکرد دانه، وزن هزار دانه، عملکرد بلال و عملکرد کل کاهش یافت و ارتفاع گیاه افزایش نشان داد. بیشترین ارتفاع گیاه، طول بلال، وزن هزار دانه، عملکرد کل، عملکرد بلال و عملکرد دانه مربوط به هیبرید سینگل کراس ۷۰۳ بود. لذا می‌توان نتیجه گرفت که استفاده از تراکم ۵۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار با فاصله ردیف ۷۵ سانتی‌متر و فاصله ردیف روی خط ۲۴ سانتی‌متر جهت تولید ذرت دانه‌ای در ارقام مطالعه شده در این تحقیق مناسب و قابل توجیه می‌باشد. همچنین می‌توان هیبرید سینگل کراس ۷۰۳ را نسبت به ارقام دیگر به عنوان رقم برتر معرفی نمود.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله از همکاری و زحمات مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر و پرسنل مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان بهویژه از زحمات مهندس سید افشین مساوات و مهندس محمدتقی فیض بخش و کسانی که مرا در اجرای این پروژه یاری کردند، صمیمانه قدردانی می‌کنم.

این صفت با میانگین ۷۲۳۵/۸ کیلوگرم در هکتار از تراکم ۷۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار حاصل گردید (جدول ۳). ضرایب همبستگی بین صفات مورد بررسی (جدول ۴) نشان می‌دهد که عملکرد بلال - همبستگی نسبتاً بالایی (۰/۷۸^{**}) با عملکرد کل داشته است. مختارپور و همکاران (۱۳۸۶) با افزایش تراکم، روند غیر یکسانی را در عملکرد بلال ارقام مختلف ذرت شیرین گزارش نمودند. در آزمایش بذرافشان نیز کاهش تراکم کاشت، منجر به کاهش عملکرد بلال در واحد سطح گردید (Bazerafshan & fathi, 2004).

عملکرد کل

اثر هیبرید بر عملکرد کل در سطح ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). یافته‌های جدول ۳ نشان می‌دهد که بیشترین میانگین عملکرد کل با ۳۰۳۲۷ کیلوگرم در هکتار مربوط به هیبرید سینگل کراس ۷۰۳ و کمترین مقدار آن با میانگین ۱۹۹۵۸ کیلوگرم در هکتار متعلق به هیبرید سینگل کراس ۷۰۴ می‌باشد.

تأثیر تراکم بوته بر عملکرد کل در سطح ۱ درصد معنی‌دار بود (جدول ۲). میانگین عملکرد کل تحت تأثیر تراکم بوته نشان می‌دهد که بیشترین عملکرد کل با میانگین ۲۸۷۹۴/۸ کیلوگرم در هکتار از تراکم ۵۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار و کمترین آن با میانگین ۲۳۴۷۱/۸ کیلوگرم در هکتار از تراکم ۷۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار بدست آمد و از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری با تراکم ۶۵۰۰۰ هزار بوته در هکتار وجود نداشت و در یک گروه آماری قرار گرفتند (جدول ۳). با افزایش تراکم، ابتدا عملکرد افزایش یافت و پس از رسیدن به تراکم مطلوب، عملکرد شروع به کاهش نمود (سیادت، ۱۳۷۲). خدائیان و زاهدی (۱۳۸۷) در آزمایشی تحت عنوان بررسی اثر تراکم بوته بر

جدول ۲- تجزیه واریانس اثر هیبرید و تراکم بونه بر عملکرد، اجزای عملکرد و برخی صفات رویشی

منابع تغییرات	درجه آزادی	وزن هزار دانه	عملکرد دانه	عملکرد بلال	ارتفاع گیاه	عملکرد کل	تعداد دانه در بلال	تعداد دانه	طول بلال
ردیف دانه در بلال									
تکرار	۲	۷۸۶/۶ ^{ns}	۱۹۸۹۵۹۵/۱۱*	۲۲۹۹۰۲۷/۰۳*	۱۲۱/۲ ^{ns}	۱۴۹۴۸۴۸۰/۰۳*	۰/۸ ^{ns}	۲۹/۷ ^{ns}	۵/۸ ^{ns}
هیبرید	۳	۴۴۷۴/۸**	۱۷۴۴۷۸۵۵۵/۷**	۲۷۰۳۰۱۸۲/۳۲**	۱۴۶۱/۰۱**	۱۷۹۳۲۷۴۷۶/۲**	۵/۷۴ ^{ns}	۳۶/۹ ^{ns}	۱۰/۴۶ ^{ns}
تراکم	۲	۴۱۲۱/۴*	۱۹۲۵۵۷۳۷/۶۹**	۲۷۷۵۸۳۰۷/۱۱**	۶۱۳/۰۰۷*	۸۸۵۱۱۱۱۶**	۱/۴۴ ^{ns}	۲۹/۵ ^{ns}	۴۵/۷۸**
هیبرید × تراکم	۶	۵۰/۴۴ ^{ns}	۱۶۳۱۹۷۷/۱۸ ^{ns}	۲۵۹۵۸۱۹/۵۲ ^{ns}	۵۰/۱/۳ ^{ns}	۷۲۰۰۵۳۹۸/۲ ^{ns}	۱/۷۴ ^{ns}	۳۴/۶ ^{ns}	۲/۰۰۴ ^{ns}
اشتباه آزمایشی	۲۲	۱۸/۲۳	۶۳۹/۴۴	۹۲۵/۲۵	۹/۸۵	۲۲۷۴/۶۳۹	۰/۸۸	۲/۵۸	۲/۲۲
ضریب تغییرات (درصد)	---	۵/۷۶	۹/۱۸	۱۰/۵۷	۴/۳۲	۸/۸	۵/۷۷	۷/۸۸	۷/۸۱

*, ** و ns به ترتیب به مفهوم وجود تفاوت معنی دار در سطح ۵ و ۱ درصد و عدم وجود تفاوت معنی دار است.

جدول ۳- مقایسه میانگین‌های اثر هیبریدها و تراکم‌های بوته بر عملکرد و اجزای عملکرد

ارتفاع گیاه (سانتی متر)	طول بلال (سانتی متر)	وزن هزار دانه (گرم)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد بلال (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد کل (کیلوگرم در هکتار)	عامل هیبرید
هیبرید						
۲۳۹/۴a	۲۹/۹a	۳۴۸/۹a	۸۰۶۶/۳a	۱۰۰۸۳a	۳۰۳۲۷a	۷۰۳ هیبرید سینگل کراس
۲۳۴/۴ ^{ab}	۲۸/۹a	۳۰۲/۱b	۵۰۸۸/۶c	۶۳۶۰/۶c	۱۹۹۵۸d	۷۰۴ هیبرید سینگل کراس
۲۲۶/۵b	۲۸/۴a	۳۰۱/۹b	۷۹۷۷/۲a	۹۹۷۱/۸a	۲۷۹۴۴b	۷۰۵ هیبرید سینگل کراس
۲۱۰/۵c	۲۷a	۳۱۲/۰۲b	۶۷۲۵/۷b	۸۵۷۳/۹b	۲۵۰۵۵c	۷۰۶ هیبرید سینگل کراس
تراکم بوته						
۲۱۹/۶b	۳۰/۴a	۳۲۷/۴a	۸۲۲۱/۸a	۱۰۲۷۷/۴a	۲۸۷۹۴/۸a	۵۵۰۰ هزار بوته در هکتار
۲۳۱/۳a	۲۸/۴b	۳۱۲/۹ab	۶۹۸۲/۹b	۸۷۲۸/۸b	۲۵۱۹۶/۸b	۶۵۰۰ هزار بوته در هکتار
۲۳۲/۵a	۲۶/۵c	۳۰۷/۴b	۵۶۸۸/۶c	۷۲۳۵/۸c	۲۳۴۷۱/۸b	۷۵۰۰ هزار بوته در هکتار

در هر ستون و برای هر عامل، میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک، براساس آزمون LSD در سطح ۵ درصد تفاوت معنی داری ندارند

جدول ۴- ضرایب همبستگی بین صفات مورد آزمون ارقام مختلف ذرت دانه‌ای

صفات	عملکرد کل	عملکرد بلال	عملکرد دانه	ارتفاع گیاه	وزن هزار دانه	تعداد دانه در بلال	طول بلال
عملکرد کل	۱						
عملکرد بلال		۱					
عملکرد دانه			۰/۹۹ **				
ارتفاع گیاه				۰/۸ **			
وزن هزار دانه					۰/۳۷ ns		
تعداد دانه در بلال						۰/۰۷ ns	۱
تعداد دانه در بلال							۰/۰۷ ns
طول بلال							۰/۲۸ ns

، * و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪ و غیر معنی دار می‌باشند.

بوته بر عملکرد کمی و کیفی علوفه ذرت شیرین
در کشت بهاره. KSC403 (۴): ۴۷۳-۴۸۷.

نادری ف، س.، ع. سیادت و م. رفیعی. ۱۳۸۹. اثر
تاریخ کاشت و تراکم بوته بر عملکرد دانه و اجزای
عملکرد دو هیبرید ذرت به عنوان کشت دوم در
خرو آباد. مجله علوم زراعی ایران. (۱۰): ۴۱-۳۱.

Afsharmanesh, Q. 2003. Investigation of the effects of plant density on yield of corn cultivars at summer culture at Jiroft region. Final Report, Agricultural and Natural Resources Research Center, Jiroft, Iran. (In Farsi).

Ayub, M., A. Tanveer, M. A. Nadeer, and M. Tayyub. 2003. Fodder yield and quality of sorghum as influence by different tillage method and seed rates. Pakistan Journal of Agronomy. 2 (3):179-184.-20.

Bazeafshan, F. & Q. Fathi. 2004. Corn yield and light interception as affected by plant density and arrangement. In: Proceeding of the 8th Iranian congress of crop science and plant breeding, Guilan University, Rasht, Iran.

Emam, Y. 2007. Cereal Production. Shiraz University Press. Third edition. 190 pages. (In Persian).

Emam, Y. and M. J. Seghateleslami. 2005. Crop Yield, Physiology and Processes. Shiraz University Press. 593 pages. (In Persian).

Genter, C. F. and H. M. Camper. 1993. Component plant part development in maize as affected by hybrids and population density. Agronomy Journal. 85: 669-671.

Haghighat, A., A.H. Shirani rad, S. Seifzadeh, P. Zandi, and M. yousefi. 2011. Effect of Plant Density and Cattle Manure on Some Agronomic Traits of Sweet Corn Under Different Culture Methods. Australian Journal of Basic and Applied Sciences. 5(12): 2060-2064.

منابع

امام، ی. ۱۳۸۳. زراعت غلات. انتشارات
دانشگاه شیراز. ص ۱۷۵.

خدابنده، ن. ۱۳۷۴. زراعت غلات. چاپ پنجم.
انتشارات دانشگاه تهران. ۵۳۷ ص.

خلیلی محله، ج.، م. تاج بخش، آ. فیاض مقدم، و
ع. سیادت. ۱۳۸۶. بررسی اثرات تراکم بوته بر
روی عملکرد دانه ارقام ذرت در کشت تابستانه در
منطقه جیرفت. مجله علمی پژوهشی علوم
کشاورزی. ص ۸۷۷.

سیادت، ع. ۱۳۷۲. تاثیر تراکم و متدهای کشت بر روی
عملکرد ذرت. گزارش نهایی طرح تحقیقاتی
شماره ۱۷۰. دانشگاه شهید چمران اهواز . واحد
پژوهشی. ۸۵ ص.

صالحی، ب. ۱۳۸۳. بررسی اثرات فاصله ردیف و
تراکم بوته بر عملکرد و اجزاء عملکرد ذرت سینگل
کراس ۷۰۴ در منطقه میانه. مجله علوم زراعی
ایران. ۶ (۴): ۳۹۳-۳۸۳.

طهماسبی، آ و م.ح. رashed محصل. ۱۳۸۸. اثر
تراکم بوته و آرایش کاشت بر عملکرد و اجزای
عملکرد و هیبرید ذرت. مجله دوفصلنامه
پژوهش‌های زراعی ایران. ۱۳: ۱۱۵-۱۰۵.

مخترابور، ح.، س.آ. مساوات. م.ت. بزی، و . ع.
صابری. ۱۳۸۵. اثر تاریخ کاشت و تراکم بوته بر
روی عملکرد بلال ذرت شیرین 403، مجله
علوم زراعی ایران. ۸ (۲): ۱۷۱-۱۸۳.

مخترابور، ح. و س.آ. مساوات و م.ت. بزی و
ع. ر. صابری. ۱۳۸۶. اثر تراکم بوته و تاریخ کاشت

Shoa hosseini, M., M. Golbashi, M. Farsi, S. Khavari khorasani, and M. Ashofte Beiragi. 2010. Evaluation of correlation between yield and its dependent trait in single cross corn hybrids under drought stress. Abstract Book of 1st Regional Conference on Tropical Crops Production under Environmental Stresses Condition. Islamic Azad University, Khuzestan Sciences and Research Branch P: 72.

Hashemi-Dezfouli, A. and S. J. Herbert. 1992. Intensifying plant density response of corn with artificial shade. *Agronomy Journal* 84: 547-551.

Sepehri, A. 1999. An Investigation on planting date on growth trend, developmental stages and yield of grain maize in double cropping system. *J. Agric. Res.* 1(1): 1-12. (In Persian with English Abstract).

Archive of SID